

Я не фанатка **Самі-знаєте-якого-свята**. Натомість вірю в те, що і звичайний день може зробити святковим. Наприклад, тексти... Оффтопівські тексти, що цього тижня з'явилися на плацах не в середу, як зазвичай, а в четвер. І все це для того, щоби відзначити той звичайний день, який зробили Святком, щоби потішити вас, любі дівчатка. Цього разу – два альтернативних числа «Оффтопа» – «чоловіче» і «жіноче». Шукайте, милі читачки, ще й «маскулінний» примірник – і тоді, може, знайдете не тільки ще трохи хороших текстів... :) **Керрол**

МеЖа

Здогадуюся, що коли ми познайомилися, ти навіть не міг собі прикінуть, що я читала «Євгенія Онегіна», не кажучи вже про «Критику чистого розуму». А ось ти хоч і не дурний був, та іноді складалося враження, наче не читаєш нічого, окрім анекдотів про блондинок. Час від часу це було навіть мило. А наші стосунки у своїй негловній інтертекстуальності (анекдоти) здавалися подекуди навіть інтелектуальними.

Проте найкраще було, коли ти мовчав. Коли нас жадібно ковтала тиша, я ковтала твій запах, а ти смарагдовими очима жадібно вгризався у мої розширені зиніці. В такі миті я ладна була повірити в існування святого Валентина, Амура, Купідона... Але по тому нам обридало мовчати, - і ми говорили. Ти казав, що я ідеальна жінка і для тіла, і для душі. Ми говорили по душах, і ці розмови плавно переходили в суперечки. Я усвідомлювала, що мозок насправді мало кого заводить. Намагалася замаскувати його відтінком сяючого блонду, а ти виголошував заяложену істину: місце жінчини на кухні. Я мовчала, а ти змалював мені перспективи нашого сімейного побуту, до нестерпності побутового. А я мовчала і роздвигалася твої губи, ніжні, чуттєві, взимку майже завжди з маленькою тріщинкою, бо ж гігієнічна помада – то не по-мужські! Я іноді замислювалася, за які заслуги в попередньому житті тебе нагороджено такою божественною зовнішністю? Ідеальний профіль, магнетичні очі, м'які вуста... І за яку провину в минулому мене покарано твоєю звабливою недолугістю? Але любов, поки жива, прощає все. І я пробачала, щоправда не надто довго. Як і все в природі, наші стосунки мали циклічний характер, якоїсь зими згас вогонь пристрасті, бо ти не розгледів моєї глибини. Тобто глибину розгледів, але не ту. І - «як шкода, що ви нарешті йдете»: сталося непоправиме...

За вікном вже не перший День закоханих без тебе, але й досі я сумую іноді. Мабуть, до скону любимому усіх своїх чоловіків.

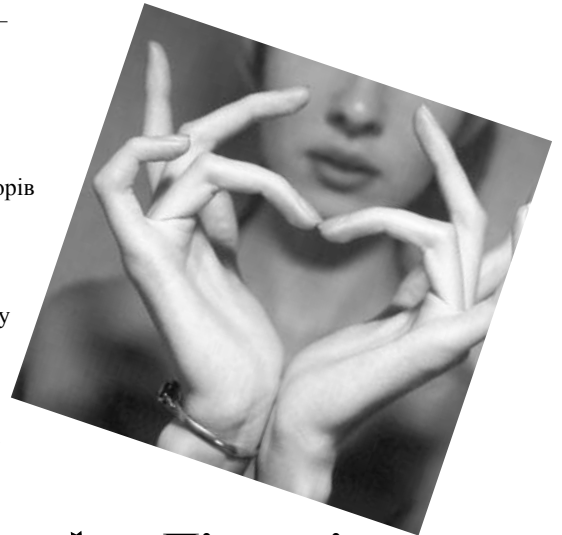
Білява ОМГ

Pathos

місто здалося осінній пронизливий сльоті
з носа злітають уривки неказаних слів
мокрі чоботи крокую на автопілоті
крізь ледьвпізнавані хащі хрущобних дворів

знаєш я майже усе зрозумію до ранку
хай лиш домучу оці декадентські думки
б'ю носом черевика порожню бляшанку
вголос читаю з парканів усі матюки

житиму далі бо так воно сказано треба
мокрый тролейбус порипує музиці в такт
плеєр ховає від світу дощу і від тебе
таквоно треба бо так воно треба бо так
polar_bird

Пісня пісень

Salut, c'est encore moi! (Привіт, це знову я!) Salut, comment tu vas? (Привіт, ти як?) Je t'ecris pour dire que (пишу тобі, щоби сказати, що) sous le ciel de Paris s'envole une chanson (під небом Парижу лунає пісня), que je suis malade - je t'aime (що я хвора - я тебе кохаю). Loin de la maison j'ai pense a toi (далеко від дому я про тебе думала). Je m'e-tais fait des idees (я собі мріяла) sur toi, sur moi, sur nous (про тебе, про мене, про нас), des idees folles, (мрії шалені) mais je suis fou (але і я незрозуміла). Mais tous les bateaux portent ton drapeau (але всі кораблі носять твій стяг), je ne sais plus ou aller - tu es partout... (я не знаю куди йти - ти скрізь...)

Quel est donc (що є, отже, тим) ce qui nous separe (що нас розділяє). Qui nous reunit tellement? (Що нас так об'єднує?) Si tu m'appelais (якщо ти мене покличеш), tu ver-rais que (ти побачиш, що) je t'aime (я кохаю тебе), comme un fou (як божевільна), comme un soldat (як воїн), comme une star de cinema (як зірка кіно).

Si tu t'appelles melancolie (якщо ім'я твоє - печаль), si je ne suis qu'un souvenir (якщо я - лише спогад), ne me reponds pas (не відповидай). Mais je vois la vie en rose (але я дивлюся на світ у рожевих тонах). Sans savoir (самі не знаючи того) on est toujours (ми завжди) dans la meme histoire...(в одній історії на двох). Ne oublier pas (не забудь), comme un loup (як вовк) comme un roi (як король), comme un ... qui je ne suis pas (як... не знаю хто), tu vois, je t'aime comme ca (Ти бачиш, ось так я тебе кохаю).

Tu vois, je t'aime comme ca!

Verdure

СучУкрЛав

ти триваєш - бо ніч у тобі триває
забуваєш мене - я в непам'яті відходжу весь
відкатили по колу вечірню зміну трамваї
ти - одна. я у сон твій - від тебе - щез
ти чекаєш - але ніби нитка - безсоння
намістиною - ти - тягнеш вниз - провисає крива
я ж - не внизаний - з іншого боку. твій сон - в мені.

ти ж - триваєш - бо день у тобі - трива
swallage_kits

Sexual politics

Золотим цвітом і лілеями вкривала Суламіт ложе своє, готуючи його до ночі, і, спочиваючи на її грудях, промовляв цар у радості серця:

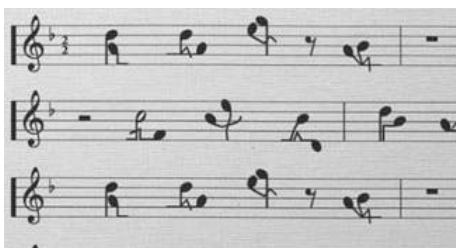
- Ти подібна до царської лодії у країні Офір, кохана моя, до легкої золотої лодії, що пливе, похитуючись, священною рікою, серед білих ароматних квітів. Так прийшла до царя Соломона - найвеличнішого з царів і наймудрішого з мудреців - його перша й остання любов.

Багато сторіч минуло з того часу. Були царства й царі, - від них не лишилося й сліду, мов од вітру, що пробіг над пустелею. Були тривалі безжальні війни, по яких імена полководців сяяли у віках, наче криваві зорі, але й саму пам'ять про них знищив час.

Кохання ж бідної дівчини з виноградаря і великого царя ніколи не мине, і про нього не забудуть, бо міцна, як смерть, любов, бо кожна жінка, що любить, - цариця, бо любов - прекрасна!

“Суламит” О. Купрін

переклад by Vigilia

Когути на яйцях

День В. щороку гнітить мене необхідністю парування у найпрагматичнішому з сенсів. Чомусь суспільство вважає, що порядна панна саме сьогодні має віднайти собі мужика, притому пристойного, для якісного виконання декоративної функції. Чоловік повинен притягти сердечко з належного матеріалу (визначається статусом), а потім влаштувати партнерці романтичний вечір. Якщо ж тобі не вдалося знайти ескорту, то, вислухавши співчуття знайомих, традиційно напешся з подругами.

Після того, як торік мені зіпсували вечірку лузерів (я вже обрала шию для висіння в нетверезому стані, аж тут припхався кавалер і голосно запропонував змінити ту шию на свої руку і серце), я вирішила готуватися заздалегідь.

Отже, де шукати чоловіка на вечір і що потім з ним робити? Забудьмо про чарівність дівочих вечірок і сконцентруймося на романтичних вечірках. Деякі чоловіки дарують квіти частіше, ніж подруги, і це перша їхня перевага. Отже, окреслимо арсенал поширення незайнятих чоловіків. На Вернаді час витрачати не варто: там самі збоченці, які читають книжки в той час, коли коханки думають, що ті зраджують їх з іншими. Читальні зали КМА можна оглянути: там трапляються самотні самці, що позіхають над підручниками; користай з того, що рефлексії їхні притуплені і об'єкт не втече одразу. В «Полонезі» й подібних закладах чоловіки ненадійні і потребують грошових впливів для набуття пристойного вигляду, але для невибагливих і тих, хто не любить фотографуватися, підійдуть. Аська та жж – теж варіанти, на один вечір там справді можна надбати шанувальника, проте пам'ятаймо, що нормальні хлопці дівчат в Інтернеті не шукають.

Отже, обранець на день повинен пристойно виглядати, гарно говорити (або мовчати з розумним виглядом), бути озброєним мінімальним святковим набором – квіточкою й валентинкою, вміти цілуватися якщо не смачно, то хоч естетично (люди – вони все бачать).

Але перед тим, як кидатися на пошуки супутника, подумай: а чи справді умовності настільки важливі?.. Особисту свободу лише на словах цінують тільки чоловіки, тож чи варто міняти її на романтичний вечір, квіти, цукерки і закриті роти співчутливих знайомих?

Лаша тумбай

Жадаю насолод чарівних,
Заплещених свічок-очей,
Утіх блаженно-неспокійних,
Зітханням зітканих ночей.
Жадаю насолод незаних,
Безсмертних пестошів і слів,
Жадаю видив несказаних,
Годин, що не прийдуть у сні.
Я насолод палких жадаю,
Я жду святого забуття,
Згасаю, кличу і страждаю,
Одна - і так мина життя!

Міппа Лохвіцкая
переклад by Vigilia

Cellar

Глас півня

Про кохання писати не треба. Тим більше, не треба його описувати. А читати — взагалі годі. Нащо? А як раптом те, що відбудеться саме в тебе, не збігатиметься з тим, що в інших? Тоді це — напівкохання? Не-кохання взагалі? Борхес якось сказав, що в житті прочитав лише 2 чи 3 романи. А тепер уявіть, що було б із Борхесом, якби він зачитувався сотнями любовних романів!? Тоді б усі його лабіринти мали один напрям: дайш кохання. І замість Мінотавра в середині темних коридорів чекала б прекрасна Альцеста зі Слобожанської Швейцарії.

Кохання — це шквал: ти прагнеш до свого об'єкта насолоди, наче іррадійована матерія до центру еманції, а й показано. [Він страждає, а вона зраджує йому з іншим. Або: Вона боїться підійти до нього, а він вважає її старомодною й занудною, до того ж. Або: Вона каже «Ах, ти моє Сонечко!». А він: «Кошенятонько, Хом'ячечку мій!..». І так завжди. Що, неже обридливий порожній фрази і тільки?

Як на мене, кохання не має вербальної форми. Коли ми кажемо, що кохаємо, й навіть прагнемо показати на словах як міцно, то це аж ніяк не можна порівняти з тією стихією, що є в серці. Слово не має сили передати почуття, так само, як і жоден репортаж не передасть усього жаху вулканічного виверження чи наближення цунамі. От коли стоїш на березі, на містку чи сидиш у човні й бачиш, що насувається десятиметрова хвиля, що може вмити обірвати життя, — ось тоді робиться страшно.

Так само і з коханням. Коли кров закипає, коли серце вистрибує й йому не вистачає грудної клітини, — ось воно, коханнячко.

«Тільки кохання може навчити тих, хто прагнуть прожити щасливе життя, як більш заяложена фраза «Я тебе кохаю» ніколи не зробиться штампом. Усі ми — заручники диявольсько-янгельської кохання, як на цій картині Джона Лістона Шоу «The Victory of Love».

Кохайте, а я в цей час піду собі почитаю «Море-океан» Барікко, ось там кохання...

Drozdovsky

Відсутність

Коли кохання йде,
Здається воно безмірним.

Як болю плоть
розширить душу!

Якщо вміщається там сонце
То місця вистачить і зорям!

Amor&Liebe

Лілея і сонце

Нічого не приваблює в житті,
Коли ти зітхаєш.
(для тебе недосяжний я,
І ти для мене недосяжна)

Ніч у смерті не вабить
Якщо ще вільна ти.
(для тебе недосяжний я,
І ти для мене недосяжна)

Х. Р. Хіменес

переклад by Керрол

Для флуду:
offftop@gmail.com,
http://offftop.livejournal.com

Кореляція поглядів редакції з виявами свідомості та підсвідомості авторів є ситуативною.